

Мао Ляньцзе

аспірант,

Харківська державна академія дизайну і мистецтв

АКТУАЛЬНІСТЬ ФОРМУВАННЯ ПОСТІНДУСТРІАЛЬНИХ ЛАНДШАФТІВ У СЕРЕДОВИЩІ СУЧАСНОГО МІСТА

Значна кількість сучасних міст характеризується наявністю занедбаних індустріальних зон, які виникли як наслідок функціональних змін територій, де у минулому переважала промисловість. У багатьох європейських містах постіндустріальні райони розташовані відносно близько до їх центрів. Така ситуація є продуктом специфіки змін економічних систем. Так, економічна система ХХ століття, в першу чергу, була заснована на важкій промисловості, а вже друга його половина характеризується економікою, заснованою на послугах [2].

В азіатських містах виробничі підприємства, які не завжди займають великі площі, також часто є розташованими у центральних частинах міських агломерацій на найбільш доступних і цінних землях. Цей аспект робить актуальним пропозиції щодо їх реконструкції. Саме вигідне розташування таких територій в більшості випадків обумовлює інтерес для їх перепланування та інтеграції в міську тканину. Однак, проблеми забруднення, розрізнене володіння землею, старіючі будівлі й інфраструктура, а також невизначеність у вартості перешкоджають їх переплануванню [3].

Значний вплив на процес відродження як окремих кварталів, так і міст в цілому мали приклади відомих дизайнерських рішень по рефункціоналізації промислових територій. Це парк Емшер в Рурі (Німеччина), арт-квартал 798 в Пекіні (Китай) і Хай-Лайн в Нью-Йорку (США). Вони стали «символом, а також стимулом для міських, економічних, соціальних і екологічних змін» [1].

На сьогодні розробка інноваційних стратегій по перетворенню покинутих промислових земель стала важливою містобудівною проблемою по всьому світу. Концептуальні підходи у цих процесах орієнтовані на забезпечення низки функцій у постіндустріальному міському ландшафті:

– компенсаційної для балансу антропогенного й природного середовища;

- створення природних відкритих просторів для городян;
- формування культурної пам'яті місця.

Для процесу реновації міських промислових просторів в якості провідних стратегій пропонуються рішення по формуванню рекреаційних ландшафтів. Важливість наявності доступних зелених насаджень стала ще більш актуальною в епоху COVID-19. Проблема відсутності відкритих просторів, на яких люди можуть перебувати фізично на відстані, стала як ніколи актуальною.

Під терміном «постіндустріальний ландшафт» розуміються ландшафтні проекти на занедбаних постіндустріальних територіях. Ці проекти ландшафтного дизайну можуть широко варіюватися в залежності від типу ділянки – будь то ціла фабрика або частина покинутого об'єкту, що залишився від індустріальної епохи, і місцезнаходження об'єкта – в сільській місцевості або в центрі міста.

Постіндустріальні об'єкти – спадщина індустріальної епохи, свідчення важливих соціальних і технологічних досягнень. Вони втілюють в собі особливу ідентичність місця, яка характеризує ці колишні промислові центри і можуть визначати майбутню ідентичність постіндустріальних утворень. Але процеси подальшого освоєння постіндустріальних територій є складними через проблеми їх забруднення, тривалого невикористання і занепаду. Оскільки індустріальні території не можуть бути перетворені за допомогою простих інженерних робіт, ландшафтна архітектура, з її здатністю синтезувати й виступати посередником між складними проблемами екології, історії, функції, економіки, контексту тощо, формує нові підходи щодо виправлення ситуації.

Список використаних джерел:

1. Браун Б. Дж. Реконструкция Рургебита. Ландшафтная архитектура. 4/2001. С. 66.
2. Loures L. Post-industrial landscapes as drivers for urban redevelopment: Public versus expert perspectives towards the benefits and barriers of the reuse of post-industrial sites in urban areas. *Habitat International*, 2015. 45, 72–81.
3. Roberts B., Sykes. The application of industrial ecology principles and planning guidelines for the development of eco-industrial parks: an Australian case study. *Journal of Cleaner Production*, 2004. 12(8-10), 997–1010.